



ROUŠKA

ročník 22

číslo 4/19

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

KONAT DOBRO

V neděli 15. září v německém Limburgu bude blahorečen P. Richard Henkes, SAC, mučedník lásky, strahovický farář v naší diecézi, který zemřel v koncentračním táboře v Dachau. Ten den je sice 24. neděle v mezidobí, ale víme, že 15. září je spojováno s památkou Panny Marie Bolestné. Mariina láska a její oběť lásky pod křížem jakoby se tu spojovala s obětí života onoho pallottinského kněze. Také on vystoupal až pod Ježíšův kříž, až na samý vrchol života a smrti, v kněžském i lidském odhodlání zapomenout na sebe a darovat se druhým. Jako Maria v zdánlivé bezmocnosti vůči nepochopitelnosti a krutosti hříchu a zla, učinit jediné možné – nabídnout sebe, jako oběť lásky pro druhé.

Otec Richard dovedl rozpoznat vnitřní hlas, který jej volal k prokázání dobra těm nejpotřebnějším – nakaženým tyfem, odsouzeným v uzavřeném vězeňském bloku k smrti. Učí nás, abychom také my byli vnímaví vůči výzvám situací, do kterých se dostáváme. Ne pro naši chválu, ale pro dobro, které se má naším prostřednictvím uskutečnit podle vůle našeho nebeského Otce. Jen Otec ví, kvůli komu byl třeba otec Richard do bloku nakažených tyfem zvláště povolán, komu to mělo být dáno, aby v posledních chvílích života mu posloužil bližní a současně kněz. Kdo mu tu milost vyprosil. Boží cesty bývají tak často podivuhodné a skryté.

Také my nikdy nemůžeme tušit, jak Boží Prozřetelnost sprádá nitky dobra a lásky pro konkrétního člověka a jak se nás to má dotknout.

Bdělost, ke které nás Písmo svaté vyzývá, je míněna i v tomto smyslu, abychom nepřeslechli volání k uskutečnění dobra, abychom se nemínili s dobrem, které můžeme vykonat jenom my a které Bůh od nás očekává. Jistě se tomu musíme učit a život P. Henkese natož P. Marie nám ukazuje, že je k tomu potřeba na prvním místě růst ve vztahu k Bohu, žít v jeho přítomnosti a blízkosti. To činí náš život citlivým na volání Boží. Díky Bohu, nejsme postaveni před tak radikální výzvy, ale každý z nás může osvědčit svůj postoj lásky v každodenních situacích. Správně se zachovat, je otázkou volby. Ať jsou to drobné skutky lásky, ke kterým jsme voláni v kruhu našich nejbližších, nebo i zásadnější postoje na obranu bezbranných, chudých, zesměšňovaných, ponižovaných apod. I při nich nemá vyniknout naše osobní velikost, ale láska Otce, která se skrze nás stvrzuje a dosvědčuje. Nejsme to my, kdo sprádáme osudy lidí a sled událostí, které nastávají.

Jistá žena řekla o jedné z velkých současných duchovních osobností: „Hned od prvního setkání s ní jsem poznala, že ona vlastně stojí na mé straně.“ Být na straně druhých, být pro ně nadějí, i v těch nejtíživějších situacích, naklánět jejich naději na stranu Boží, otevírat jejich srdce konáním dobra, které dosvědčuje, že také našeho nitra se dotýká Bůh. Stát se jim útočištěm v tomto mnohdy smutném a bolavém světě. Jako Maria, **kteřá pevně zakotvená ve svém Bohu, stojí na straně dobra každého člověka** (Mons. Mikulášek). Jako P. Henkes, který před kněžským svěcením napsal:

Nejsilnější stránkou kněžství je přece obětavé darování se z lásky. Chci se stát hlavně knězem obětí, chci být tím, kdo nese kříže druhých. Na obětování sebe sama ale musím ještě pracovat a zušlechtovat je, abych se nepovažoval za vykupitele stvoření.

I my pracujme na zušlechtování = posvěcování svého života. S pomocí Boží milosti, pod vedením Ducha Svatého. Zapomínat na sebe, ale být přitahováni Kristem, abychom nerostli k velikosti podle svých představ, ale stávali se takovými, jakými nás chce mít Bůh. Ma-

ria útočiště hříšníků, oroduj za nás. A snad již můžeme volat: „Blahoslavený P. Richarde Henkesi, oroduj za nás.“

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

**Za Boží pomoc při rekonstrukci
nového objektu
Charity Bohumín;
za její včasné ukončení a zkolaudování.**

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- * Za Boží pomoc starší ženě při zvládání těžké nemoci.
- * Za muže, který hledá útěchu v alkoholu, aby s pomocí Boží unesl vše těžké ve svém životě a našel cestu ze své závislosti.
- * Za starší nemocnou osobu, aby měla sílu k odpuštění všech svých křivd a k uznání vlastních provinění vůči druhým lidem.
- * Za dvě ženy trpící domácím násilím
- * Za trpělivost a lásku pro rodiče, kteří se starají o svého hendikepovaného syna
- * Za novou kolegyni v Občanské poradně v Bohumíně; za Boží vedení a požehnání

OPRAVDU JEN „TROSKY“?

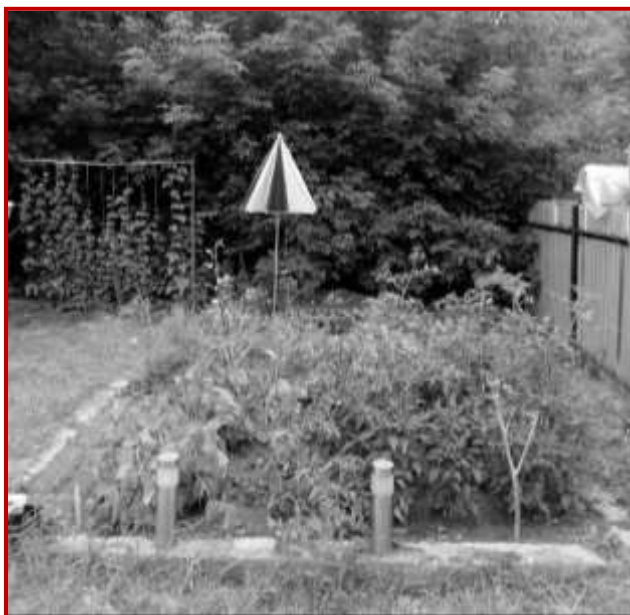
Dnes bychom se rádi podělili o dva nové pohledy na lidi, kteří se ocitli bez domova a v převážné většině i na okraji společnosti. Bez kontaktů s rodinou, bývalými přáteli, známými.

Přesto nás umí překvapit.

V současné době v Noclehárně sv. Martina přespává pan M. Je v naší službě zhruba rok a půl. Už loni se rozhodl, že by bylo možné nějakým užitečným způsobem využít maličkou zahrádku noclehárny. Letos svůj nápad dovedl k dokonalosti – poryl kousek trávníku, sehnal sazenice, celé léto poctivě zaléval. Jeho rajčata jsou mnohem větší, než ty moje doma na zahrádce ☺.

Víme moc dobře, že pro mnoho našich klientů je důležitý pocit, že můžu být nějak užitečný. Proto je v tom rádi podporujeme.

A nese to výsledky....



Byli dva nerozluční kamarádi. Rockeři, dlouhé vlasy, divoké mládí, podobné životní karamboly, alkohol a pak ulice... Mnoho let spolu. Vzájemně se podporovali, pomáhali si a taky se společně potápěli na ještě větší dno.

Jedem měl štěstí. Objevil se jeho bratr a láskyplně, leč nekompromisně mu pomohl od alkoholu a z ulice. Už asi 8 let funguje a žije s bratrem celkem poklidně.

Druhý z kamarádů také bojoval. Pokoušel se několikrát z ulice dostat do noclehárny, pak na ubytovnu, pak zase na ulici. Byl to stále se opakující osmiletý koloběh. Moc dobře si byl vědom toho, že jeho největší problém a nepřítel je alkohol. Pomohli jsme mu dostat se na protialkoholní léčení. Všechno probíhalo podle plánu, pan L. na sobě hodně pracoval. I pracovníci protialkoholního oddělení viděli radikální změnu k lepšímu. V názorech, postoji k životu, chuti něco změnit. Pak se z jedné vánoční dovolenky nevrátil zpět na oddělení. Démon alkohol opět vyhrál. A pak L. svůj boj s vlastním životem v tomto momentě vzdal. Dva poslední roky to byl už jen alkohol – ubytovna, alkohol – ulice, alkohol – noclehárna, alkohol – nemocnice.

Bylo nám jej moc líto. Znali jsme jej jako člověka, který moc rád četl. Luštil křížovky, měl obrovský rozhled a vědomosti, miloval fyziku. Kdo jej poznal lépe, byla až překvapený, kolik měl pan L. vědomostí.

Bohužel jakákoliv motivace z naší strany už byla zbytečná. V posledních měsících měl problém s chůzí, s řečí, myšlením, pění o sebe sama. Stával se malým dítětem, které potřebovalo neustálou pomoc. Svůj boj se závislostí začátkem prázdnin prohrál.

Byla jsem právě na dovolené, když se mě naše bývalá kolegyně zeptala, zda je pravda, že pan L. zemřel. Pak začala vyprávět, že na facebooku se vytvořila skupina lidí – známých pana L., kteří požádali všechny jeho další přátele o finanční podporu, aby mohli společně panu L. vypravit pohřeb. Podařilo se.

Asi po měsíci jsem byla v pohřební službě ve Starém Bohumíně a s pracovníci pohřební služby paní Lucií jsme se shodly na tom, že jsme nikdy nic takového neviděly, ani nezažily. Ona sama popisovala, jak krásný pohřeb to byl. Obřadní síň byla plná, hrála jeho milovaná rocková muzika. Na poslední cestu od svých přátel dostal své oblíbené tričko. Jak silná to byla kamarádská soudržnost. A jak museli mít pana L. všichni rádi...

Pan L. nám chybí, byl to hodný a laskavý člověk. Děkujeme všem jeho přátelům, že jej tak krásně a lidsky doprovodili na poslední cestě...

Nikdy nejsou věci jen černé nebo bílé. Když potkáte na chodníku „bezdomovce“, který zapáchá a je špinavý, zkuste si vzpomenout na dva naše příběhy. Jaký to byl asi člověk. Komu ještě není lhostejný. Dá se mu nějak pomoci?

*Zdeňka Kníezková Brňáková a Karin Vitová,
pracovnice Noclehárny sv. Martina*

PROSBA

Kdyby vám doma přebývala nějaké kytička v květináči a chtěli by jste ji darovat do dobrých rukou, budeme moc rádi...

V období od října do konce roku budeme nově zrekonstruovanou budovu ve Starém Bohumíně připravovat pro nové klienty, vybavovat, zkrášlovat a zútulňovat a kytičky do pokojů a společných prostorů by nám udělaly velikou radost.

DOMA JE DOMA

PETICE ZA ZÁCHRANU DOMÁCÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE

Podle čl. 18 Listiny základních práv a svobod a zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, určená k projednání v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Důvěrně známé prostředí domova je hojivé už samo o sobě. Chceme, aby nemocní a umírající mohli zůstat v pohodlí i se svými rodinami. Chceme, aby mohli dál využívat domácí zdravotní péči placenou ze zdravotního pojištění, která je dostupná pro každého. Nepřipustíme návrat do časů, které ještě mnozí z nás pamatují, kdy naši blízcí tiše čekali na svůj konec za plentou v přeplněných nemocnicích a lidé s hendikepem žili výhradně v ústavech.

Chceme přimět politiky, aby se věnovali vážnému podfinancování domácí zdravotní péče, jíž pro zdravé fungování dlouhodobě chybí třetina prostředků. Jde o velmi malou částku (0,3 % ročního rozpočtu veřejného zdravotnictví) s obrovským efektem. Pro přežití nekomerčních poskytovatelů domácí zdravotní péče jsou ovšem tyto peníze na-prosto zásadní.

Charita Česká republika pečuje o třetinu všech pacientů v domácí péči. Při zániku domácí zdravotní péče by pro ně stát musel vybudovat 10 nových nemocnic pro dlouhodobě nemocné, každou s 10 lůžkovými odděleními, kde by mnohdy leželi až do posledních dnů. Místo balíku peněz uvolněných na záchranu domácí péče tak bude muset stát za pár let zaplatit mnohonásobek za výstavbu a provoz nových areálů. Že ty peníze budou pochopitelně chybět jinde, pak pocítíme všichni.

Podstatné přitom je, že to budou pacienti, kteří chtěli zůstat doma, nechťeli do nemocnice. Každý má totiž právo čerpat bezplatně zdravotní péči, i když se rozhodne stonat nebo zemřít doma. Stát je povinen vytvořit podmínky, které to umožňují, jenomže v tom dlouhodobě selhává.

Domácí zdravotní péče je v ohrožení i z důvodu, že zdravotní pojišťovny neproplácejí všechnu péči, kterou naše zdravotní sestry odve-

dou, mají mnohem nižší mzdy než ty v nemocnicích. Často se tedy stane, že odcházejí za podstatně lépe placenou stejnou prací do nemocnic. Zjednodušeně: za stejně odvedenou odbornou práci v těžších podmínkách domácího prostředí oproti plně vybavené nemocnici o dvě třetiny menší finanční ohodnocení.

Přitom pro stát je určitě finančně náročnější provozovat chod nemocnic než podpořit domácí péči.

Jako celá síť pod hlavičkou Charity Česká republika bojujeme o záchranu domácí zdravotní péče. Podpořte prosím oprávněné požadavky zdravotních sester z našich řad!

A jak můžete pomoci vy?

Připojte svůj podpis pod petici Doma je doma, která je k dispozici na ředitelství Charity Bohumín, Štefánikova 957 nebo v Charitním domě pokojného stáří sv. Františka ve Starém Bohumín.

Věříme, že společně se nám podaří hrozbu kolapsu domácí zdravotní péče odvrátit. Děkujeme vám za pomoc.

PETICE ZA ZÁCHRANU
DOMÁCÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE



Doma je doma

*Petici organizuje Charita Česká republika,
Vladislavova 12, 110 00 Praha 1.*

<https://domajedoma.charita.cz/>